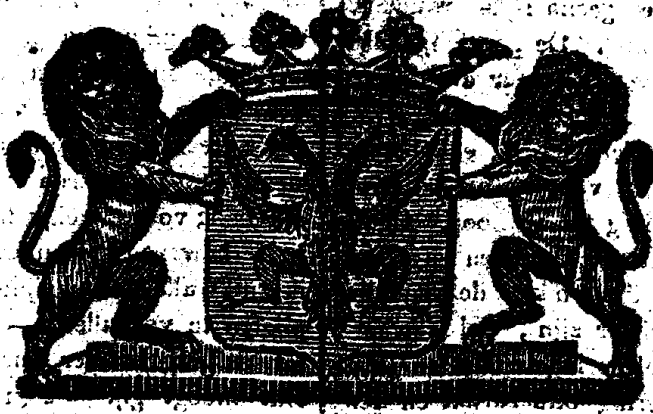

A. 1827.

ARNHEMSE

Donderdag

COURANT.

den 17 Mei.

FRANKFORT, den 12. Mei.

Berigten uit Petersburg van den 24. April, welke men door buitengewone gelegenheid heeft ontvangen, melden het volgende: — Door koeriers is er tijding ontvangen, dat de divan alle voorstellen afgewezen heeft, die door onzen gezant ten behoeve van Griekenland zijn gedaan, op grond der tusschen Rusland en Engeland op den 4. April 1826 getroffen overeenkomst, waarbij zich naderhand ook het Fransche hof heeft gevoegd. Sedert de ontvangst dezer tijding hebben verscheidene zittingen van den staatsraad plaats gehad en Z. M. de Keizer heeft, zoo als men verneemt, aan de vreemde gezanten eene verklaring doen afgaan, waarbij het besluit gemeld wordt, dat de Russische gezant bij de Porte, de markies van Ribeaupierre, Konstantinopel weder verlaten zou, indien de Porte niet onverwijld Ruslands voorstellen aannam. Gelijktijdig met deze verklaring zou (als zeker kan men dit niet opgeven) bevel aan de eerste armee op de grenzen van Bessarabie uitgevaardigd zijn, om de grenzen te naderen. Alle gezanten hebben onverwijld aan hunne kabinetten van dit besluit van Z. Rus. Keiz. M. jestedit berigt gegeven.

De Waarnemer van Triest behelst de volgende berigten:

» Volgens eenen brief uit Smirna van den 2. April, hebben de drie bevelhebbers der Fransche, Engelsche en Oostenrijksche eskaders eene overeenkomst getroffen, nopens het, in deze ongelukkige omstandigheden, te volgen plan, ter bescherming van de Europese scheepvaart in den Archipel. Men zegt dat dit plan ook door Z. E. der intermarciust te Konstantinopel is goedgekeurd geworden. Atzo kunnen de Oostenrijkers zich verlaten op den bekenden ijver van de kolonel, ridder *Dandolo*, die ontwijfelbaar zal trachten met zijne ambtgenooten mede te werken tot de uitvoering van het vastgestelde plan ter beveiliging van handel en scheepvaart.

» Brieven van Sijra, van den 29. Maart, doen de overgave der citadel van Athene als zeer nabij voorkomen, ten gevolge van verscheidene bloedige gevechten, die onder de muren dier vesting hebben plaats gehad, en waarbij de Grieken veel volks verloren hebben, alsmede 16 kapiteins (een rang gelijk staande met dien van kolonel). Men zegt dat de beruchte *Cholotroni* in deze gevechten gesneveld, en de kolonel *Fabre* zwaar gewond is. Deze laatste omstandigheid wordt als steilig opgegeven, maar de dood van den eersten is nog twijfelachtig.

» *Ibrahim*-pacha blijft nog steeds werkeloos op het schiereiland, en niemand kan de oorzaak gissen der traagheid van dezen anders zoo wakkeren en moedigen generaal. De tijd zal dit geheim ontsluijeren.

Van den 14. Mei.

Uit Weenen wordt den 7. dezer het volgende geschreven: — Eergisteren avond verspreidden zich allerlei geruchten, die een koerier uit Petersburg zou medegebragt hebben, en volgens welke de heer van *Ribeaupierre* Konstantinopel verlaten, de Russische armee de Pruth passeren zou, en dergelijke. Voor als nog verdienen alle deze tijdingen geen geloof; zij schijnen van beurs-speculanten afkomstig te zijn. Geloofwaardige tijdingen uit Petersburg melden alleen, dat het weigerend antwoord van den divan opzigtelijk de Grieken aldaar aangekomen was. Onder het publiek aldaar mogen derhalve wel oorlogzuchtige geruchten geloopt hebben; dan bij het hof scheen men de hoop geenszins op te geven, de Porte door onderhandelingen tot gematigder gezindheden te brengen.

LONDEN, den 12. Mei.

In de beide huizen des parlaments onderscheiden zich bij voortduring eenige leden, die vroeger aan de ministeriele zijde waren, door vijandschap tegen het nieuwe ministerie, bijzonder tegen den heer *Canning*. De uitvallen tegen dezen zijn dikwijls bitter en grof beleedigend. Zoo zeide, onder anderen, de hertog van *New-Castle* gisteren in het hoogerhuis, dat hij het voor ieder eerlijk man en voor een iegelijk, die een vriend des konings was, als een pligt beschouwde, om op te treden en een der onbeschaamdste ministers, die ooit in het bewind gekomen waren, uit te drijven. Sommigen der leden die zich aan de zijde van het ministerie geschaard hebben, beantwoorden deze uitvallen door hevige verwijten en noemen de nieuwe oppositie eene oproerige oppositie, welke zich in vijandschap stelt tegen des Konings grondwettig voorrecht om tot ministers te benoemen wie hij goedvindt. Nevens deze strijders tegen het ministerie zitten in de beide huizen des parlaments eenige weinige leden van de voormalige oppositie, die niet hebben kunnen besluiten om met hunne vrienden tot de ministeriele zijde over te gaan. Zij maken echter geen gemeene zaak met de vroegere ministerielen; maar zijn integendeel meer dan ooit aangekant tegen hunne beginselen, die in den hoogsten graad aristocratisch zijn; terwijl zij de volstrekt liberale leer aanhangen, welke geen schikken en plooijen naar omstandigheden toelaat. Hunne oppositie is dan ook meer op zaken, dan op personen gericht. De anderen beoorlogden voornamelijk de personen. Zij willen van geene vereeniging van partijen hooren, en dat men thans zoogenaamde *Tory's* (hunne partij) met *Whigs* op dezelfde banken ziet zitten, om het

ministerie te ondersteunen, is in hun oog het gedroftelijkste wat ooit gezien heeft. Dagelijks roepen zij dit uit, met bijvoeging, dat ministers, die dit bevoorrecht hebben, en onder deze zamenvoeging het bewind willen voeren, onmogelijk het vertrouwen der natie kunnen genieten. Hoe sterk deze nieuwe oppositie is, heeft men tot dus verre niet bepaald kunnen waarnemen. Een der ministers, lord *Goderich*, heeft den wensch geuit, dat zulka mocht blijken en de kampvechtters uitgedaagd; aan de dagelijks herhaalde schernitselingen, die slechts onbegripheid in de vergadering veroorzaakt en niets goeds uitwerken, te antwoorden en ten behoeve van de aangenomen van het nieuwe ministerie te doen; wanneer dan mocht blijken, dat hij en zijne ambtgenooten het vertrouwen niet genoten, zouden zij eene diepe brugging maken en zich verwijderen. Tot zoodanige motie zal men nu moeten komen. De gewezen ministers houden zich tegenwoordig stil; sedert de drie eerste zittingen na de benoeming van het nieuwe ministerie, hebben zij niet weder gesproken, behalve de heer *Peel*, die echter geen nieuwe aanval gedaan heeft, maar integendeel het nieuwe ministerie in een tweetal zaken dienstbaar is geworden, door zijne verklaringen namelijk, dat hij, ingevolge verzoek, zijne als minister aangevangene taak, om een aantal zeer gewenschte verbeteringen in de crimmele wetgeving te bevorderen, zal voleindigen, even als of hij nog in het bestuur was, en wijders dat hij een voorstander blijft van het nieuwe stelsel van in- en uitgaande regten, waarbij een vrije handel ten doel is gesteld.

De afschaffing der beruchte acte van navigatie heeft aanleiding gegeven tot eene menigte klagen van de zijde der schippers, die bijzonder in het afgelopen jaar beweerden, dat deze maatregel, waarvan het toelaten van vreemde schepen in Engelsche havens, op gelijken voet als Engelsche schepen in de landen der eersten toegelaten worden, het gevolg is, den volslagen ondergang van hun bedrijf zou veroorzaken. Een der leden van het lagerhuis heeft op grond daarvan, dezer dagen, in het lagerhuis eene motie gedaan, om de belangen der schipperij in overweging te nemen, waarvan hij dacht dat het gevolg zou zijn — terugkeer tot het oude stelsel. De heer *Huskisson*, minister der handelzaken, troonde echter door daadzaken op de meest overtuigende wijze aan, dat het nieuwe stelsel, in plaats van nadeelig, gunstig voor de schipperij had gewerkt, en dat zoo er in den voorlaatsten tijd vermindering in het bedrijf der schipperij had plaats gehad, zulks geenszins het gevolg was geweest van het nieuwe stelsel, maar integendeel van de crisis, waarin de handel in het algemeen door overvloedige speculaties was geraakt. Daarenboven bewees hij, dat een aantal klaagschriften der schipperij onwaar in hunne opgaven waren, van vermindering van inlandsche en vermeerdering van vreemde scheepvaart gewaagd, daar waar juist het tegendeel had plaats gehad, zoodat men aannemen moest, dat de belanghebbenden de opgemaakte klaagschriften slechts hadden geteekend omdat het klaagschriften waren, zonder te onderzoeken of de daarin vervatte opgaven al of niet nauwkeurig waren. De voordragt van den minister maakte zoo veel indruk, dat degenen die de motie gedaan had, niet geraden oordeelde, daarover eene stemming te doen plaats hebben, maar dezelve na eenige woordwisseling introk.

— De Engelsche scheeps-kapitein *Ch. St. Cochrane*, die zich een geruimen tijd in Columbia heeft opgehouden en door zijne menigvuldige betrekkingen, wel in staat was, dit land naauwkeurig te leeren kennen, laat zich in zijne onlangs in Engeland uitgekome reischrijving onder anderen volgender wijze uit: — Zoodra de oorlog geëindigd en de vrede met Spanje gesloten is, zou eene bondgenootschappelijke regeringvorm, zoowel voor het belang der inwoners, als voor de geografische ligging van Columbia, het meest geschikt zijn. Het land is voor de tegenwoordige centrale regering te groot, en verscheidene provincien zijn van de hoofdstad en van den zetel der regering te verre verwijderd, en door natuurlijke grenzen te veel van elkander gescheiden, dan dat de thans bestaande regeringsvorm van langen duur zou kunnen zijn. De bewoners van Cumana, Barcelona en andere oorden, konden gemakkelijker een bedevaart naar Mekka doen, dan zich naar den zetel der regering, de stad Bogota, begeven. Het schijnt niet twijfelachtig, of een bondgenootschap van onafhankelijke Staten zou het gemeenebest meerdere vastheid geven, dan de tegenwoordige op een punt zamengetrokkene regering, die alle gebreken in de provincien moet verhelpen. Dan over het algemeen schijnt het volk niet voor eene bondgenootschappelijke regering te zijn. Wegens den graad van beschaving, die thans bij de lagere standen plaats heeft, geeft men in Columbia aan de monarchale regering boven alle andere de voorkeur. — De Columbianen zijn rustig, volgzzaam, beminnen pracht en vermaak. Vrijheid en gelijkheid echter, hebben voor hen niets aantrekkelijks. De meerderheid verlangt een bekwaam opperhoofd te hebben, in staat om hunne aangelegenheden te bestieren, hetwelk zij alsdan meer dan zich zelven zouden vertrouwen. — Tot nu toe hebben de mindere klassen door de revolutie nog niets gewonnen. De jongelingschap is door de ligting voor de krijgsvaardigheid weggenomen, en talrijke weduwen en weezen smaecten in ellende. De arm-

ste inwoners verwenschen de revolutie, dewijl er geene rijke grondeigenaren meer zijn, die hunne dienst noodig hebben. De gemiddeldheden des levens mogen thans beter koop zijn, dan vroeger, maar die dezelve ook goedkoop niet kan verkrijgen, heeft bij deze prijsvermindering geen voordeel. Daarom ook vergenoegen zich de landlieden, enkel maar zoo veel maïs en groenten te verbouwen, als zij voor hunne huishouding noodig hebben, en teelen maar zeer weinig tot verkoop. Het is echter te hopen, dat na het invoeren van Europeische kapitalen en Europeische nijverheid, ook het armoedigste gedeelte des volks, de vruchten van een langdurig lijden zal inoogsten. — Glansrijker zijn, wel is waar, de uitzigten der hoogere, hoezeer in aantal veel geringere klassen (kroelen). Deze werden onder de Spaansche regering onderdrukt en veracht, maar hebben thans een staatkundig gewigt en onafhankelijkheid verkregen, die hun den weg tot de eerste waardigheden open stelt. Deze zijn het, die voornamelijk den zegen des vrijen handels genieten, en het geld goed kunnen besteden, hetwelk zij uit de verwoestingen der revolutie konden redden; zij kunnen thans alles, wat zij noodig hebben, beter koop aanschaffen, en hun geld met meer voordeel dan vroeger, in den handel en andere takken van nijverheid besteden.

Naar mate zij meer vermogen zullen verworven hebben, zal het geld meer omloop, meer werkzaamheid, en de mindere klasse meer levendigheid verkrijgen. Met ieder dag moet zich alzoo in dezen opzichte de lof der Columbianen verbeteren, wier land onmisbaar een der rijkste en meest bloeiende zal worden.

— Men heeft hier berigten, dat de prinses-regentes van Portugal door eene ernstige ziekte is aangetast; doch dat dezelve reeds zulk eenen keer heeft genomen, dat men voor haar leven niet meer bezorgd is.

PARYS, den 13. Mei.

De ministeriele meerderheid in de kamer der afgevaardigden heeft spoedig de algemeene beraadslaging over de staats-begrooting van 1828 gesloten. In de zitting van eergisteren is reeds een zoogenaamd overzicht daarvan gegeven, waarbij men zich echter weinig of niet heeft ogehouden bij hetgeen is aangemerkt geworden, maar slechts heeft te kennen gegeven, dat, volgens de openingen, welke aan de commissie met het onderzoek belast gegeven zijn, de gunstige uitzigten, welke men had op toenemende staatsinkomsten zich niet verwezenlijken, daar die inkomsten veeleer afnemen, blijkens de staten van de vier eerste maanden dezes jaars; welhalve men, met toestemming van het gouvernement, voorloeg, om de begrooting der uitgaven met 22 millioen te verminderen, welke som meer voor 1828 dan voor 1827 was voorgedragen, zoodat nu de uitgaven voor het volgende jaar op dezelfde hoogte als den blijven als voor het voorgaande. Het is te hopen, dat men een nieuw ontwerp van begrooting zal doen volgen, dat eenige andere belangrijke behoeften plaats te hebben, doch hun gevoelen ging niet door en de beraadslaging over de onderscheidene artikels zal dus in de eerstvolgende zitting een aanvang nemen.

— Volgens berigten uit Baijonne, zijn de markies van Chaves, het gewezen hoofd der opstandelingen in Portugal, en zijne vrouw aldaar aangekomen. Hij heeft een landhuis in de nabijheid dier stad gehuurd, hetwelk hij eerlang zal gaan betrekken. Spoedig na zijne aankomst te Baijonne, heeft hij eenen hoed laten koopen als de maarschalken van Frankrijk dragen. In de uniform van dien rang en versierd met verscheidene ridder-orde (onder welke men die van den heiligen Lodewijk wil opgemerkt hebben), is hij een bezoek bij den kommandant der stad en andere personen van aanzien wezen afleggen. Ook heeft hij zoo uitgedoscht reeds te paard door de stad gereden. Zijne vrouw wordt als bij uitstek leelijk afgeschilderd.

— Men geeft het volgende verhaal als van goeder hand afkomstig. De heer Briffault, driemaandelijksche directeur der Fransche akademie, was belast, den Koning de benoeming van den heer Rojer-Collard tot lid dezer akademie mede te deelen. Zijne Majesteit zeide, na het aanhooren der voordragt, dat hem de benoeming van den heer Rojer-Collard niet dan aangenaam kon zijn. Hij is, zeide hij, een man van een uitstekende talenten, en heeft mij in eenen tijd, toen mijne zaak schier hopeloos stond, diensten bewezen. (De heer Rojer-Collard was correspondent des Konings onder Napoleons regering). Sedert dien tijd, voer de Koning voort, verwijderen hem de leerstellingen, welke hij aankleeft, van de grenzen die ik getrokken heb. Ik wil mij echter slechts het verledene herinneren. — De heer Briffault wilde zich hierop verwijderen, doch het behaagde den Koning hem op te houden. De akademie, zeide Z. M., heeft onlangs, bij gelegenheid van de wet over de drukpers, een kleinen inval in het gebied der staatkunde gedaan. — Sire, antwoordde de heer Briffault, de akademie zag de wetenschappen bedreigd, en wende zich verplicht, tot haren beschermers, den Koning, hare toevlucht te nemen; de zaak was zoo zeer enkel eene aangelegenheid tusschen den Koning en haar, dat de akademie het adres niet openbaar maakte, zoodra zij vernam, dat de Koning het niet aannemen wilde. — Dit is waar, en was zeer goed; thans echter is de wet ingetrokken, en van waar komt nu die volksbeweging, van waar dat geschiedt, deze storenis der publieke orde? — Sire, deze openbaring der algemeene vreugde bewijst, hoe vele belangen door de wet gekrenkt werden, en hoe veel dank Frankrijk Uwer Majesteit verschuldigd is, dat Hoogstdezelve zoo vele bekommernis op eens weggenomen heeft. — Goed, maar daarbij had men de zaak moeten laten berusten. — Uwe Majesteit kent de Engelsche zeden te goed, om niet te weten, dat de instellingen, die aan beide landen gemeen zijn, ook dezelfde resultaten moeten hebben. — Ik heb intusschen in Engeland nooit iets zoo levendigs en algemeen gezien. — Sire, als ik het wagen durfde, de zuivere waarheid te zeggen!... — Spreek op. — De ministers hebben

in Engeland nooit eens dergelijke wet voorgedragen. — Daar U. M. mij vergunt, mijne gevoelens bloot te leggen, moet ik bekennen, dat de akademie in drie harer leden gevoelig is getroffen geworden. Voor de vreedzame bewoners van den Parhassus was deze bliksem zeer sterk. — Gij spreekt daar van eene zaak, welke mij onaangenaam was en nog steeds is. De heeren *Michaud*, *Lacretelle* en *Villemain* zijn waardige mannen; voornamelijk hebben de beide eersten mij menigverf verknochtheid bewezen; wanneer bij den laatsten dit het geval niet was, schrijf ik zulks alleen aan zijne jeugd toe; de Koningen hebben ook moeilijke pligten te vervullen. — Sire, zoudt gij mij veroorloven, dezen heeren, tot leening haanter smart, de betuigingen Uwer Majesteit te herhalen. — Dat moogt gij. — Een ander niet onbelangrijk voorval is het volgende: den dag, op welken in den raad tot intrekking van de wet op de drukpers besloten werd, wendde zich de Dauphin bij het heengaan tot de dienstdoende gardes du corps, met welke hij gewoonlijk niet spreekt, en zeide: mijne heeren, wij hebben wat goeds gedaan, wij hebben de verwenschte wet op de drukpers ingetrokken.

— In eene der tegenwoordige zittingen van de kamer der afgevaardigden hebben eenige leden, toen de ontbinding der nationale garde van Parijs ter bane kwam, verklaard wel gezind te zijn, om eene acte van aanklagte tegen de ministers in te brengen. Het *Journal des Debats*, dat de tolk der constitutionnele royalisten is, behelst over dit onderwerp heden een uitgebreid stuk, waarvan de inleiding aldus luidt: — » Ministers van den Koning van Frankrijk, wij beschuldigen u van een driejarig komplot tegen de noodzakelijke vereeniging van den Koning en Frankrijk. Gij hebt uw allereersten plicht, de bevestiging van de troonsherstelling, ons allereerste belang, de bevestiging der troonsherstelling, opgeofferd aan de poging om uw gezag te doen voortduren door middel van godlooze en verderfelijke tweedragt. Gij hebt alles gedaan om de veiligheid van uwen doorluchtigen meester te storen door de trouw zijner volken bij hem te belasten, om zijne volken misnoegd te maken door uwe driften in de plaats zijner deugden, uwe geweldderijen in de plaats zijner weldaden te stellen. Heden ten dage zou de burgerkrijg van het eene einde des rijks tot het andere ontstoken zijn, indien Frankrijk niet wijzer, gezuldiger, geschikter, trouwer dan gij geweest ware.

» Ministers des Konings, gij hebt honderd malen te midden der vergadering uitgeroepen, dat men zonder uwe barbaarsche wet op de drukpers Frankrijk niet langer regeren kon, en gij regeert nog. Dit is verraad.

» De hand op het hart en durft dan zeggen, dat gij niet onder den last van den algemeenen haat gebukt gaat; dat gij niet erkent, onder dezen zwaren last tot ontraad en gevaar voor het koninkrijk te strekken. Zegt het zoo, dan durft gij het niet doen. Gij zijt schuldig aan verraad. » En als of het niet genoeg ware, de kroon, in het uwer langdurige vergripen te verwarren, hebt gij ondernomen de monarchie op uw lijf te vestigen, in de hoop dat uw gezag, als het zoo lang leeft als het in uwe handen kan blijven, eenige weken langer zal duren! Voor die staatkunde bestaat geen naam. Maar de daaruit voortgevlode kunstgrepen hebben een eenvoudigen naam, die bekend is en in het charter geschreven staat. Die kunstgrepen maken de misdaad uit van hoog verraad.

— De *Constitutionnel* haalt op hetgeen door den minister de *Villèle* in de kamer der afgevaardigden over de ontbinding der nationale garde van Parijs is gezegd. » De heer de *Villèle*, zoo schrijft hij, is zonder samenhang, buitensporig zelfs in zijne verklaringen geweest. Hij heeft in drie achtereenvolgende zittingen over dien maatregel gesproken. Eerst was hij hoogst stoutmoedig, daarna is hij zigbaar schroomvallig geworden, en eindelijk zoo zwak, dat het naar kwade trouw geleek. Den eersten dag riep hij uit: ik ben er troestich op, de ontbinding aangeraden te hebben, het land moest niet weder tot eene revolutie vervallen. Maar 's anderendaags welk eene taalverandering! De stoutmoedigheid des ministers is verdwenen; hij stemt nu slechts toe, dat hij voor den maatregel is geweest, zonder daartoe aangezet te hebben; wie hem begerd had, mocht volgens den minister niet gezegd worden. Den derden dag weder iets anders; op denzelfden ontkent de minister de gezegden, die iedereen den dag te voren gehoord heeft en alle dagbladen opgenomen hebben. — Wijders vraagt het dagblad hoe het gekomen is, dat de heer de *Villèle* alleen den last der zoogenaamde verraad op zich genomen heeft, terwijl de minister de *Corbière*, die in de oorspronkelijke ontbinding onderschreef, geen woord sprak, en de minister van justitie niets anders deed, dan bij die gelegenheid zoo wat te meesmullen.

— De heer *Tynard*, die sinds lang de behoefte der Grieken werkzaam is, heeft thans uit Griekenland medegedeeld, die tot den 20. Maart loopen. Lord *Coventry* heeft de vereeniging der twee tegen elkander overstaande nationale vergaderingen van Griekenland bevorderd, door de bedreiging, dat hij anders oogenblikkelijk zou terugkeeren. Den 24. Maart is er bloedig bij Athene gevochten. *Karaiskaki* is gekwetst geworden. De Grieken hebben zich van eene gewichtige positie meester gemaakt.

BRUSSEL, den 13. Mei.

Gisteren ochtend is H. K. H. mevrouw de Prinses *Frederik* van hier, met een talrijk gevolg, naar Berlijn vertrokken, en is des avonds door haren doorluchtigen gemaal derwaarts gevolgd geworden, ten einde aldaar de huwelijks-feesten bij te wonen van eenen der koninklijke prinszen van Pruisen. Men gelooft, dat de afwezigheid, van Z. K. H. Prins *Frederik*, ontrent drie weken zal zijn.

— Heden is de openbare godsdienst-oefening in de Protestantische kerk alhier door onzen beminden Koning en Hoogstdezelve koninklijke gemalin, gelijk mede door H. K. H. Prinses *Marijane*, bijgewoond.

ARNHEM, den 16. Mei.

Ten behoeve van de noodlijdenden door den watervloed is bijgedragen, door:

Den staf der provincie	f. 8:91
Het 1. bataljon der 13. afdeeling infanterie te Doesborgh.	42:39
Den staf en het depot-bataljon der 13. afd. inf. te Arnhem.	58:24
Het 3. eskadron van het regiment lanciers, te Zt-Boemel.	12:37
De 2. garnisoens-kompagnie (detachement) op het Loo.	15:40
Officieren zonder troepen te Nijmegen.	18:10
Het 2. bataljon der 13. afdeeling infanterie te Nijmegen.	65:35
Het 1. bataljon veld-artillerie te Nijmegen.	106:73
Het algemeen depot der landmagt No. 35 te Harderwijk.	77:64
De afdeeling kurassiers No. 1 te Arnhem en Zutphen.	97:86
Het fort St. Andries	1:00
Het 2. eskadron van het regiment lanciers te Tiel.	35:00

Zamen f. 532:80

Wijders is ontvangen van de stad Tiel de som van f. 259:78, van de gemeente Bergh f. 70:42, van Burcharen f. 12, van Doornspijk f. 117:25, van Dreumel f. 7, van Echteld f. 4, van Groesbeek f. 8:59, van Hoeyelaken f. 11:90, van Horssen f. 18:60, van Lichtenvoorde f. 35:85, van Liender f. 10, van Loenen f. 8, van Nede f. 32:28, van Naderhemert f. 9:25, van Overasselt f. 11, van Panterden f. 12:80, van Wierden f. 6:25, van Wierden f. 6:25.

ARNHEM, den 17. Mei.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 16. Mei 4 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 0 D
Den 17. dito 4 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D

Heden verlost zeer voorspoedig van een welbekend kind
Vrouw A. TOE LAER, geliefde Echgenote van

NYMEGEN,
den 14. Mei 1827. P. STADNITSKI

NO. 1. I. L. I. C. A. T. I. E. N.

BURGEMEESTER DER STAD ZUTPHEN, door den Stedelijken Raad bevestigd, zal op Maandag den 22. Mei 1827, des middags ten 12 ure, in het openbaar aanbesteden den OPBOUW eener STALLING voor ZIEKE PAARDEN der Kavallerie van het Garnizoen, benevens eene daaraan verbondene PHARMACIE; — zullende het Bestek en de Conditiën deswegens acht dagen te voren ter Stads Secretarie voor de Gedaagden ter visie liggen.

Gedaan ten Raadhuije, den 10. Mei 1827.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

P. J. SWAVING.
Ter ordonn. van dezelve,
H. F. EULOFS.

+++ HET GEMEENTE-BESTUUR VAN

APeldoorn, zal op Dinsdag den 22. Mei 1827, des middags ten 12 ure, over te gaan tot de Aanbesteding eener NIEUW te BOUWEN SCHOOL, in het dorp Apeldoorn, voor 260 Leerlingen, het MAKEN der in die School benoodigde MEUBELLEN, met de LEVERANTIE van alle MATERIALEN; zullende Teekening en Bestek in het Gemeente-Huis te Apeldoorn ter visie liggen, van den 14. tot den 22. Mei 1827, des middags van 9 tot 12 ure.

Apeldoorn, den 9. Mei 1827.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd,

A. J. VAN HEEBOERDEN
Ter Ordonn.
De Secretaris der Gemeente
A. R. VAN AKEN.

+++ DE KOMPAGNIE TOT AANKOO-

PEN VAN KAVALLERIE PAARDEN, zal hare zitting op Donderdag den 17. Hezer te Zutphen hervatten, ten einde de nog ontbrekende Kurassiers en Huzaren-Paarden aan te koopen; zullende de zitting in het gewone Logement, het Wapen van Overijssel, plaats hebben.

De Agent van het Departement van Oorlog,

L. DE CASEMBROOT.

+++ De Notaris Mr. J. BUSGERS, zal op Zaterdag den 19. Mei en 2. Junij 1827, des avonds ten 6 ure, in het Logement den Vergulden Arend, te Arnhem, doen inzetten en verkoopen:

1. Een hecht en welbetimmerd HUIS, staande binnen Arnhem, in de Bakkerstraat, Wijk D. No. 153, voorzien van verscheidene BOVEN- en BENEDENKAMERS, TUIN en verdere GEMAKKEN, van achteren in de Muntsteeg uitkomende, door Mevrouw WERLE bewoond.

2. Een HUIS en STALLING, binnen Arnhem, in de Varkenstraat, Wijk C. No. 140, door ADOLF STEFFENS bewoond.

3. Eene zeer schoone WEIDE, de Juffer-Weide genaamd, groot ongeveer 3 Bunders en 41 Roeden, gelegen te Elden, aan den Middelweg. En:

4. Eene VROUWEN ZITPLAATS in de Groote Kerk te Arnhem, in het Middelpand, de 10de Plaats op de 15de Bank.

+++ De Notaris Mr. J. BUSGERS, qq., zal, ten overstaan van het Vrederegert te Arnhem, op den 2. en 16. Junij 1827, telkens 's namiddags om 5 uren, in het Logement den Vergulden Arend, te Arnhem, in het openbaar doen inzetten en verkoopen:

1. Een Hecht, Sterk en Weldoortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van vier BOVEN- en drie BENEDENKAMERS, ruime KEUKEN met REGEN en

POMPWATERS POMPEN, PAKHUIS, KELDERS, vier ruime ZOLDERS, OPEN PLAATS en verdere GEMAKKEN, staande en gelegen te Arnhem, in de Koningstraat, wijk F No. 63, van achteren in de Mentensteeg uitgang hebbende; om dadelijk na den toeslag te aanvaarden.

2. Eene daar achter gelegene WONING en ERVE, uitkomende in gemelde steeg, om met 1 November 1827 te aanvaarden.

3. Eene WONING binnen Arnhem, in de Langestraat, over de Trompetsteeg, wijk A No. 238; om met 1 Julij 1827 te aanvaarden.

4. Een HUIS en ERVE met STALLING, te Arnhem, in de Brouwersteeg, wijk E No. 112.

5. Een HUIS en ERVE aldaar, in dezelfde steeg, wijk E No. 113; deze twee laatste perceelen om met 1 November 1827 te aanvaarden.

6. Eene schoone welgelegene HOFSTEDEN, bestaande in eene ruime welbetimmerde BOUWMANSWONING, met ACHTERHUIS, twee groote SCHUREN, HOOIBERG, HOF, BOOMGAARD, BOUW- en WEILANDEN, zamen groot ruim 28 Bunders, kennelijk gelegen te Slijk-Ewijk, in Over-Betuwe; om te aanvaarden met Petri en 1 Mei 1828. — Voorts

7. TWEE ZITPLAATSSEN in de Groote Kerk te Arnhem, de eene in het Noorder Middelpand 14de Bank 4de Plaats, en de andere in het Noorder Kruis westzijde 41ste Bank 4de Plaats.

8. DRIE ZITPLAATSSEN in de Gasthuis Kerk te Arnhem, in het Noorderpand, eens op de 20ste Bank No. 5 en twee op de twintigste Bank No. 1 en 2. Zullende het eerste en tweede perceel, voorts No. 4 en 5 mede in massa worden geveild.

Alles gelioorende tot den Boedel van Mevrouw HENDRIKA VLEEMINGH, laatst Weduwe M. VOS, overleden te Arnhem. — Eindeijk
9. Eene ZITPLAATS in gezegde Gasthuis Kerk, Noorderpand, vierde Plaats op de 20ste Bank. Alles breeder bij Bijjetten omschreven.

+++ De Notaris P. WIEGAND, te Nijmegen, zal op Dinsdag den 22. Mei 1827, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Erven AALBERS, aan den Griftijk te Elst, op hoogen doen inzetten, met vervolgens finaal te worden verkocht:

1. Eenen zeer aanzienlijken BOUWHOF, bestaande in eene BOUWMANSWONING, BAKHUIS, SCHUREN, BERG, VARKENSKOT, MOESHOF, BOUW- en WEILANDEN, te zamen groot 38 Bunders, gelegen onder Heteren, door HENDRIK AALBERS, in pacht bewoond en gebruikt wordende. En zulks in perceelen en massa, zoo als bij de aangeplakte Bijjetten omschreven staat.

2. Eenen TIEND, geheven wordende uit de zogenaamde Taatsche Bouwing, onder Zetten, groot, behalve het Weiland, 33 Bunders.

3. Eenen TIEND, geheven wordende uit de Bouwing van JAN VERWAIJEN aldaar, groot, behalve het Weiland, 36 Bunders.

4. Eenen TIEND, geheven wordende uit de Bouwing van VAN DER WEG, mede aldaar, groot 17 Bunders. En

5. Eenen TIEND, mede aldaar, groot 17 Bunders, met vijf en tachtig Roeden land, gelegen onder Elst, in de Buurtschap Lynden.

VERKOOPING

VAN AANZIENLIJKE ONROERENDE GOEDEREN, IN HET KANTON TIEL, PROVINCIE GELDERLAND.

De Notaris DIJK DE JONGH, residerende te Tiel, zal, namens zijn Principaal, op Vrijdag den 29. Junij 1827, des voormiddags om tien uren, ten huize van Mevrouw de Weduwe WESSEM, in het Hollandsche Koffijhuis, te Tiel, op hoogen doen inzetten, en op Vrijdag den 20. Julij 1827, op gelijk uur, in het Logement den Gouden Leeuw, bij G. VAN DAM, finaal verkoopen:

DE HEERLIJKHEID WADENOIJEN, gelegen in den Ambte van Tielrewaard, nabij de Rivier de Linge, aan den Zandweg van Tiel op Geldermalsen, en aan den gewonen weg van Tiel op de Stad Zalt-Bommel, omtrent drie kwartier uurs van de Stad Tiel, in een zeer aangename oord, met de REGALIEN daartoe behoorende, als het Regt van Collatie van Predikant, Curoos en Schoolmeester, de aanstelling van het Polderbestuur, Secretaris en Schutter, alsmede de Voordragt van het Gemeente-Bestuur en Gemeente-Ontvanger; bestaande dit perceel voorts in:

Eene HEEREN-HUIZING, sedert den jare 1809, in een zeer modernen smaak geheel nieuw opgebouwd, voorzien van een zeer sierlijk ingerigten, zoo Voor- als Achter-Gevel, twee ZALEN, zeven BENEDEN- en vier BOVEN-KAMERS, alle Behangen en fraai gestucadoord, ruim BENEDEN-HUIS, KEUKENS, WEL- en REGEN-WATER-POMPEN, KELDERS en DOMESTIEKEN KAMERS, een KOETSHUIS en STALLING voor twaalf Paarden in eenen Engelschen smaak, eene MANEGE, omheind en aan de gemelde Stal aansluitende; eene zeer inzame TUINMANSWONING, met zich daarin bevindende ORANGERIE, KAMERS en verscheiden andere GEBOUWEN en BERG-LOOTZEN, tot gemak en gebruik op de Plaats dienende.

Een buitengewoon schoone ENGELSCHETUIN, doorsneden met VYVERS en Loopend WATER, en bepoet met allerlei vreemde PLANT- en HEESTER-GEWASSEN, benevens eenen grooten MOESTUIN, omgeven en beplant met exquisite VRUCHTBOOMEN en voorzien van TREK- en BROEI-KASTEN; een SLINGERBOSCH, KERSEN- en APPELBOOMGAARDEN, WEI- en BOUWLANDEN,

